

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: με την επωνυμία
«Δ ή Τράπεζα », με έδρα οδός 1 αρ -
όπως νόμιμα εκπροσωπείται, Α.Φ.Μ. , για τον οποίο προκατέθεσε νομότυπα
και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 237 παρ. 1, 2 ΚΠολΔ προτάσεις ο πληρεξούσιος δικηγόρος του
(Α.Μ.Δ.Σ.Χ.), δυνάμει του με αριθ. πρωτ.

Πρακτικού του Διοικητικού του Συμβουλίου σε συνδυασμό και με το από
πληρεξούσιο, κατ' άρθρο 96 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκαταβάλλοντας, επίσης, κατ' άρθρο 61 παρ. 4
του Ν. 4194/2013, τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του ιδίου ως
άνω άρθρου εισφορές (βλ. το με αριθμό γραμμάτιο προκαταβολής
εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων), και ο οποίος, κατά την
εκφώνηση της υπόθεσης με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, δεν εκπροσωπήθηκε στο
ακροατήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 22.06.2023 αγωγή του, που κατατέθηκε στη
γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 30.06.2023 και έλαβε αριθμό κατάθεσης
δικογράφου . Η ως άνω υπόθεση, προσδιορίστηκε για συζήτηση για την
αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 541/2023 πράξη
της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Προέδρου Πρωτοδικών Χανίων, και εγγράφηκε στο
πινάκιο.

Η συζήτηση της υπόθεσης έγινε χωρίς να παρασταθούν οι διάδικοι κατά το άρθρο 237
§ 4 προτελ. εδ. ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο
παρ. 2 Ν. 4335/2015.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Ι. Από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 330 εδ. β', 914 και 932 ΑΚ προκύπτει, ότι
η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση ή (και) προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ή της
ψυχικής οδύνης προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση περιουσιακής
ζημίας ή (και) ηθικής βλάβης και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του
δράστη και της, περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που
αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή
προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να
συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την κατάφαση της
παράνομιας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση

της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξης. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ της θεμελιώδους δικαιοσύνης αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας, υποχρέωσης λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων (ΟΛΑΠ 2/2019, ΑΠ 1/2019, ΑΠ 345/2017 ιστοσελίδα www.areiospagos.gr). Εξάλλου, η έννομη σχέση που ιδρύεται μεταξύ πελάτη και τράπεζας είναι σχέση αμφίδρομης εμπιστοσύνης, η οποία απορρέει από την καλή πίστη. Η σχέση εμπιστοσύνης εγκαθιδρύεται με την έναρξη των διαπραγματεύσεων, συγκεκριμενοποιείται στο στάδιο της συμβατικής δέσμευσης και συνεχίζεται ακόμη και μετά τη λήξη της τραπεζικής σύμβασης, με νομοθετική αναγνώριση αυτής στα άρθρα 197 – 198 και 288 ΑΚ. Έχει δε ως περιεχόμενο την πεποίθηση, την πίστη, αφενός μεν κυρίως του πελάτη της τράπεζας, ότι αυτή θα πράξει ό,τι είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση και προστασία των οικονομικών του συμφερόντων και την προστασία των περαιτέρω στοιχείων της προσωπικότητάς του, αφετέρου δε της ίδιας της τράπεζας, ότι ο πελάτης της συμπεριφέρεται απέναντί της με ειλικρίνεια και διάθεση να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει. Ειδικότερα, διαρκούσης της συμβατικής δέσμευσης, η σχέση εμπιστοσύνης, βρίσκοντας νομοθετικό έρεισμα στη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ, επιβάλλει στην τράπεζα τις γενικές υποχρεώσεις, αφενός μεν της τήρησης εξαιρετικής επιμέλειας ως προς την εξυπηρέτηση του αντισυμβαλλθέντος πελάτη της, αφετέρου δε της πρόταξης, σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων, του συμφέροντος αποκλειστικά του πελάτη της (Ψυχομάνης, Δίκαιο Τραπεζικών Συμβάσεων, Τεύχος Ι Γενικό Μέρος (2008), σ. 34 – 37). Εξειδικευμένη μορφή παραβίασης των κανόνων αυτών αποτελεί η εκ μέρους της τράπεζας παράλειψη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων εκτίμησης των συμφερόντων του πελάτη, διαφώτισης, παροχής συμβουλευτικής καθοδήγησης και προειδοποίησης αυτού. Υπό την έννοια αυτή, οι συγκεκριμένες συναλλακτικές υποχρεώσεις παραβιάζονται, μεταξύ άλλων και στις περιπτώσεις που παραλείπεται η παροχή όσων πληροφοριών είναι απαραίτητες στο συγκεκριμένο αποδέκτη των ως άνω υπηρεσιών, προκειμένου αυτός να είναι σε θέση να αντιληφθεί τη μορφή της προτεινόμενης σ' αυτόν τοποθέτησης των κεφαλαίων του και κυρίως να κατανοήσει όσους κινδύνους συνδέονται με τη ζημιολόγο, για τον ίδιο, εξέλιξη αυτής, ώστε, έχοντας ενημερωθεί σχετικώς, ακολούθως να αξιολογήσει ο ίδιος τις επιβλαβείς συνέπειες της συγκεκριμένης επενδυτικής επιλογής και ο ίδιος επίσης να αποφασίσει εάν θα την επιχειρήσει, παρέχοντας τη σχετική εντολή στην αντισυμβαλλόμενη αυτού τράπεζα. Οι ως

άνω προϋποθέσεις, στις οποίες θεμελιώνεται αστική ευθύνη σε αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας, δεν διαφέρουν από εκείνες, η συνδρομή των οποίων επάγεται την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 του Ν.2251/1994 που, μεταξύ άλλων, ρυθμίζει και τις περιπτώσεις ευθύνης λόγω παροχής τραπεζικών επενδυτικών υπηρεσιών, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος της τράπεζας χαρακτηρίζεται ως καταναλωτής, σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 2251/1994, όπως συμβαίνει με το πρόσωπο που μετέχει στη συγκεκριμένη σχέση ως αποδέκτης των υπηρεσιών, χωρίς να διαθέτει οποιουδήποτε είδους εξειδίκευση, επιχειρώντας να καλύψει προεχόντως ανάγκες ασφαλούς τοποθέτησης του κεφαλαίου του. Επομένως, αν, στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών από την τράπεζα εκδηλωθεί συμπεριφορά μη ανταποκρινόμενη στην ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια, δηλαδή στις συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, τότε η συμπεριφορά αυτή είναι παράνομη και συγχρόνως υπαίτια, εφόσον συντρέχουν αμφοτέρως οι προϋποθέσεις της παρανομίας και της υπαιτιότητας, δηλαδή με βάση τη θεώρηση της αμέλειας ως μορφής πταισίματος και ως μορφής παρανομίας (ΑΠ 1565/2023, ΑΠ 668/2022, ΑΠ 259/2022, ΑΠ 693/2020, ΑΠ 974/2018, ΑΠ 1849/2017, ΑΠ 237/2016). Πλην, όμως, οι ως άνω διατάξεις, αν και εφαρμόζονται και επί αστικών συνεταιρισμών, που λειτουργούν ως πιστωτικά ιδρύματα, αφορούν αποκλειστικά τις περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών και χρηματοοικονομικών προϊόντων στα πλαίσια της άσκησης της επαγγελματικής τους δραστηριότητας, και όχι κατά την απόκτηση από τρίτον της ιδιότητας του μέλους του πιστωτικού συνεταιρισμού με καταβολή της αξίας της συνεταιριστικής του μερίδας, διαδικασία που ρυθμίζεται αποκλειστικά από τις διατάξεις των άρθρων 2 επ. του Νόμου 1667/1986 "Αστικοί Συνεταιρισμοί κ.λπ." και του κατάστατικού του συνεταιρισμού, εφόσον η απόκτηση της συνεταιριστικής ιδιότητας δεν είναι νοητό, κατά τις διατάξεις των Ν.1667/1986, 3606/2007, 2551/1994 και Π.Δ.Τ.Ε. 2501/2002, να αποτελεί αντικείμενο επαγγελματικής δραστηριότητας του ίδιου του συνεταιρισμού (ΑΠ 1160/2024, ΑΠ 314/2024 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις των άρθρων 147 και 149 ΑΚ, όποιος παρασύρθηκε με απάτη σε δήλωση βούλησης έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας και παράλληλα την ανόρθωση κάθε άλλης ζημίας του, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες (άρθρο 914 επ. Α.Κ), εφόσον η απάτη περιέχει και τους όρους της αδικοπραξίας, είτε να αποδεχθεί τη δικαιοπραξία και να ζητήσει μόνο την ανόρθωση της ζημίας του, θετικής και αποθετικής, δηλαδή να απαιτήσει αποζημίωση κατά την έκταση που δικαιούται σε κάθε αδικοπραξία (ΑΠ 631/2015 ιστοσελίδα www.areiospagos.gr). Στην πρώτη περίπτωση, η αποζημίωση έγκειται στο αρνητικό διαφέρον, δηλαδή ο απατηθείς που επέλεξε να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας δικαιούται παράλληλα αποζημίωση για την κάλυψη κάθε ζημίας αυτού που θα

είχε αποφευχθεί, αν δεν είχε πιστέψει στη σύναψη έγκυρης σύμβασης και προηγείται της ικανοποίησης της στηριζόμενης στα ίδια πραγματικά περιστατικά αξίωσης αδικαιολόγητου πλουτισμού κατ' άρθρο 904 ΑΚ (ΠΠρΠατρ 244/2015 ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση, αντιθέτως, που ο απατηθείς επιλέξει να αποδεχθεί την ακυρώσιμη εξαιτίας της απάτης δικαιοπραξία, όπως προαναφέρθηκε, η αποζημίωση περιλαμβάνει τη θετική και αποθετική ζημία στην έκταση που δικαιούται ο ζημιωθείς σε κάθε αδικοπραξία (ΑΠ 355/2010· Αρμ 2010.1819, ΕφΠπειρ 385/2014 ΝΟΜΟΣ, Μπαλής, Γενικαί Αρχαί του Αστικού Δικαίου (1961), σ. 149). Τόσο το θετικό, όσο και το αρνητικό διαφέρον μπορούν να περιλαμβάνουν θετική, αλλά και αποθετική ζημία (διαφυγόν κέρδος) (Γεωργιάδης, Ενοχικό Δίκαιο-Γενικό Μέρος (1999), σ. 160).

II. Στην προκείμενη περίπτωση, ο ενάγων, με την υπό κρίση αγωγή του, εκθέτει ότι στις , εξαιτίας των ψευδών διαβεβαιώσεων των υπαλλήλων που απασχολεί (εναγόμενι ; στο υποκατάστημά του στο , το οποίο είχε επισκεφθεί ήδη από την), οι οποίοι του παρουσίασαν το ακολούθως αναφερόμενο πρόγραμμα παραπλανητικά, ως ένα είδος προθεσμιακής κατάθεσης που παρείχε δυνατότητα ανάκτησης των χρημάτων του οποτεδήποτε, εξασφάλιση του κεφαλαίου του και εγγυημένη ελάχιστη απόδοση, παρασύρθηκε σε δήλωση βουλήσεως και σύνηψε με τον εναγόμενο, δια των νομίμων εκπροσώπων του, σύμβαση ένταξης στο επενδυτικό πρόγραμμα , με τους όρους που περιγράφονται στην αγωγή, τοποθετώντας αρχικά σε αυτό κεφάλαιο ύψους ευρώ (50.000 ευρώ στις και 60.000 ευρώ στις), από το οποίο ποσοστό 90% διατέθηκε για την απόκτηση συνεταιριστικών μερίδων του εναγομένου, με την τρέχουσα τιμή διάθεσης από την τράπεζα, οι οποίες εν συνεχεία εντάχθηκαν στο επενδυτικό πρόγραμμα, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό 10%, δηλαδή το ποσό των ευρώ, κατατέθηκε σε ειδικό λογαριασμό ταμειυτηρίου με τίτλο ομώνυμο με το πρόγραμμα αυτό. Ότι, στη συνέχεια, από το ποσό του λογαριασμού ταμειυτηρίου ανέλαβε το ποσό των 1.050 ευρώ και το επένδυσε σε αγορά εισέτι συνεταιριστικών μερίδων, ώστε κατείχε συνολικά συνεταιριστικές μερίδες και στον λογαριασμό του απέμεινε ποσό ευρώ. Ότι, κατά τις διαβεβαιώσεις των υπαλλήλων του αντιδίκου του, το εν λόγω πρόγραμμα είχε «εγγυημένη απόδοση», ενώ ο ίδιος είχε δικαίωμα να ζητήσει την αποδέσμευση μερίδων από το πρόγραμμα και σε κάθε περίπτωση τη ρευστοποίηση συνεταιριστικών μερίδων κατά το κλείσιμο του προγράμματος και σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο, κατ' επιλογή του, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή. Ότι τον Δεκέμβριο του έτους οι υπάλληλοι του εναγομένου τον κάλεσαν αιφνιδίως και υπέγραψε στις τη λύση της σύμβασης και

δε συνολικά για την ως άνω αιτία το ποσό των 2.000 X 5 € = 10.000 €, ποσό το οποίο θα διατηρούσε στην περιουσία του, αν δεν είχε πλανηθεί από την ως άνω απατηλή συμπεριφορά του εναγομένου. Τέλος, αποδείχθηκε ότι συνεπεία της προπεριγραφείσας παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του εναγομένου ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη ένεκα της στενοχώριας και της ψυχικής ταλαιπωρίας που δοκίμασε εξαιτίας της απώλειας του ως άνω κεφαλαίου του, που αποτελούσε τις αποταμιεύσεις του, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, ύψους 2.000 €, λαμβανομένων προς τούτο υπόψη ιδίως: α) των συνθηκών που προμνημονεύθηκαν, υπό τις οποίες έλαβε χώρα η αδικοπραξία του εναγομένου, β) του είδους και της έκτασης της ζημίας του ενάγοντος, γ) της αποκλειστικής υπαιτιότητας του εναγομένου και του βαθμού του πταίσματος των προστηθέντων υπαλλήλων του, δ) του βαθμού της στενοχώριας και της ψυχικής ταλαιπωρίας που ο ενάγων δοκίμασε και ε) της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων. Επομένως, ο εναγόμενος θα πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των (100.030 + 10.000 € + 2.000 € =) 112.030 €, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπ' αριθμ.

ου, ήτοι από την 12-03-20 (βλ. υπ' αριθμ.

π/11-03-20 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Χανίων, γ), δεδομένου ότι η υπερημερία του εναγομένου έχει ήδη επέλθει από την όχληση με την επίδοση της ως άνω (ΟΛΑΠ 23, 24/2004, ΑΠ 1710/2012 ΝΟΜΟΣ). Το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η επιβράδυνση στην εκτέλεση δεν θα επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα που νίκησε, ενόψει και της φερέγγυας οικονομικής κατάστασης του εναγομένου ως πιστωτικού ιδρύματος. Τέλος, ο εναγόμενος πρέπει να καταδικαστεί στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ανάλογο με την έκταση της ήττας του (άρθρα 178 § 1, 190 και 191 § 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τα ως απορριπτέα κριθέντα στο σκεπτικό.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των εκατόν δώδεκα χιλιάδων τριάντα ευρώ (112.030 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπ' αριθμ. και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση (από 12-03-

ΕΠΙΒΑΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντα σε βάρος του εναγόμενου, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων επτακοσίων (4.700 €) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στα Χανιά στις 24 09.2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

